

ARUANNE

Nõukogu direktiivi 2011/70/Euratom

19. juuli 2011,

millega luuakse ühenduse raamistik kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete
jäätmete vastutustundlikuks ja ohutuks käitlemiseks kohta,

rakendamise kohta

Sissejuhatus

Käesolev aruanne esitatakse vastavalt Nõukogu direktiivi 2011/70/Euratom, millega luuakse ühenduse raamistik kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete vastutustundlikuks ja ohutuks käitlemiseks kohta (edaspidi direktiiv) artiklile 14 „Aruandlus“.

Direktiivi artikli 15 „Ülevõtmine“ teise punkti kohaselt ei kohaldata käesoleva direktiivi kasutatud tuumkütusega seotud sätete ülevõtmise ja rakendamise kohustust Eesti, Iirimaa, Küprose, Luksemburgi, Läti, Malta ja Taani suhtes seni kaua, kui nad ei otsusta viia ellu tuumkütusega seotud mis tahes tegevust.

Eesti ei ole otsustanud ellu viia tuumkütusega seotud mis tahes tegevust, seetõttu esitatakse käesolevas aruandes info Eesti riikliku raamistiku kohta, mis on loodud radioaktiivsete jäätmete vastutustundlikuks ja ohutuks käitlemiseks.

2015. aasta mais toimus *Kasutatud tuumakütuse ja radioaktiivsete jäätmete ohutu käitlemise ühendkonventsiooni* osaliste viies ülevaate koosolek. Selleks koostasid osalisriigid, sh Eesti aruande ühendkonventsiooni rakendamise kohta riigis. Direktiiv on sisult ühendkonventsiooniga osaliselt kattuv, mistõttu esitatakse käesolevas aruandes ka viited konventsiooni 5.ndaks ülevaate koosolekuks esitatud riiklikule aruandele.

Riiklik õiguslik, reguleeriv ja organisatsiooniline raamistik

Vastavalt direktiivile peab riik kehtestama kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise asjakohase riikliku korra ohutuse kõrge taseme tagamiseks, et kaitsta töötajaid ja muud elanikkonda ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest. Riik peab kehtestama kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise tagamiseks riikliku õigusliku, reguleeriva ja organisatsioonilise raamistiku, mille abil määratakse kindlaks vastutus ja asjaomaste pädevate asutuste töö koordineerimine, ning tagavad selle raamistiku toimimise.

Eesti on olemas asjakohane õiguslik-, reguleeriv- ja organisatsiooniline riiklik raamistik, mis on loodud radioaktiivsete jäätmete vastutustundlikuks ja ohutuks käitlemiseks. See tähendab, et on olemas vajalik õigusraamistik, mis koosneb õigusaktidest ja nende alusel välja antud kavadest, samuti on vastutus selgelt jagatud ning tagatud on vajalik inimressurss ja finantsvahendid.

Õiguslik raamistik

Õigusaktid

Radioaktiivsete jäätmete valdkonnas on peamine õigusakt kiirgusseadus (edaspidi seadus) ning selle alusel välja antud järgmised määrused:

- Vabariigi Valitsuse 30. aprilli 2004. a määrus nr 163 „Väljaarvamistasemete tuletamise alused ja radionukliidide väljaarvamistasemed“
- Vabariigi Valitsuse 17. mai 2004. a määrus nr 193 „Kiirgustöötaja ja elaniku efektiivdoosi ning silmaläätse, naha ja jäsemete ekvivalentdoosi piirmäärad“
- Vabariigi Valitsuse 08. juuli 2004. a määrus nr 243 „Radioaktiivsete jäätmete sisse-, välja- ja läbiveo dokumentide menetlemise korra erisused lähtuvalt päritolu- ja sihtriigist“
- Vabariigi Valitsuse 08. juuli 2004. a määrus nr 244 „Riikliku kiirgustöötajate doosiregistri pidamise põhimäärus“
- keskkonnaministri 29. aprill 2004. a määrus nr 41 „Kiirgustegevusloa andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise menetluse tähtajad ning kiirgustegevusloa taotluse täpsustatud nõuded, vormid ja kiirgustegevusloa vormid“
- keskkonnaministri 08. juuli 2004. a määrus nr 86 „Kiirgustöötaja kiirgusohutuslase koolitamise nõuded“
- keskkonnaministri 14. juuli 2004. a määrus nr 93 „Sekkumis- ja tegutsemistasemed ning hädaolukorrakiirituse piirmäär kiirgushädaolukorras“
- keskkonnaministri 07. septembri 2004. a määrus nr 113 „Radionukliidide aktiivsustasemed ning kiirgusallika asukohaks olevatele ruumidele, ruumide ja kiirgusallika märgistamisele esitatavad nõuded“
- keskkonnaministri 09. veebruari 2005. a määrus nr 8 „Radioaktiivsete jäätmete klassifikatsioon, registreerimise, käitlemise ja üleandmise nõuded ning radioaktiivsete jäätmete vastavusnäitajad“
- keskkonnaministri 15. veebruari 2005. a määrus nr 10 „Kiirgustegevuses tekkinud radioaktiivsete ainete või radioaktiivsete ainetega saastunud esemete vabastamistasemed ning nende vabastamise, ringlusse võtmise ja taaskasutamise tingimused“

- keskkonnaministri 26. mai 2005. a määrus nr 45 „Kiirgustöötaja ja elaniku efektiivdooside seire ja hindamise kord ning radionukliidide sissevõtmist põhjustatud dooside doosikoefitsientide ning kiirgus- ja koefaktori väärtused“

Seaduse alusel lasub jäätmete käitlemise vastutus jäätmete tekitajal. Täpsemad nõuded tekkivate jäätmete mahtude vähendamiseks ja radioaktiivsete jäätmete ohutu käitlemise tagamiseks on reguleeritud lisaks kiirgusseadusele ja määrustele kiirgustegevuslubades.

Kiirgustegevusluba annab isikule õiguse läbi viia kiirgustegevust. Loa väljastab Keskkonnaamet. Kiirgustegevusluba peab taotlema kiirgustegevuseks, sealhulgas tuumkütusetsükli mis tahes rajatise eksploateerimiseks, sulgemiseks ja dekomisjoneerimiseks ning radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks.

Kiirgustegevusloa omaja on kohustatud:

- 1) vastutama kiirgusohutuse eest ja tagama tema valduses olevate kiirgusallikate füüsilise kaitse, sealhulgas kontrollima vähemalt üks kord aastas, kas kiirgusallikas või seda sisaldav seade asub kasutus- või hoidmiskohas ning on väliselt heas seisundis;
- 2) koostama kiirgustööde teostamiseks ja kiirgustöötajate instrueerimiseks vajalikud eeskirjad;
- 3) korraldama radioaktiivsete jäätmete töötlemist ja konditsioneerimist, kui see on vajalik radioaktiivsete jäätmete omaduste muutmiseks enne juhtimist keskkonda, ning ajutist või lõppladustamist;
- 4) pidama kõigi tema vastutusel olevate kiirgusallikate, nende asukoha ja üleandmise kohta arvestust, tegema üks kord aastas kiirgusallikate inventuuri ning esitama inventuuri tulemused Keskkonnaametile aruandeaastale järgneva aasta 1. märtsiks. Kui kiirgustegevusloa tingimustes ei ole märgitud teisiti, peavad arvestusdokumendid sisaldama kiirgusallika kohta andmeid, mida nõutakse käesoleva seaduse alusel kiirgustegevusloa taotlemisel;
- 5) kindlustama kiirgustöötajatele nende töö iseloomu ja töökoha tingimusi arvestava koolitamise ning kiirgusohutusala instrueerimise;
- 6) korraldama kiirgustöötajate tervisekontrolli;
- 7) tegema enne kiirgusallika üleandmist kindlaks, kas vastuvõtjal on asjaomane kiirgustegevusluba;
- 8) viivitamatult teavitama Keskkonnaametit ja Häirekeskust kiirgusallika kadumisest, vargusest või loata kasutamisest ning kiirgustegevuse käigus toimunud juhtumist või avariist, mille tulemusena on töötaja või elanik saanud tahtmatult kiiritada, samuti kontrollima kiirgusallika terviklikkust pärast iga juhtu, mis võib olla kiirgusallikat kahjustanud, ning teavitama vajaduse korral Keskkonnaametit sellisest sündmusest ja võetud meetmetest;
- 9) leevendada avariikiirituse olukorra tagajärgi;
- 10) tagama kasutatavate mõõteriistade regulaarse kontrollimise ja kalibreerimise ning vastutama nende kasutuskõlblikkuse ja asjatundliku kasutamise eest;
- 11) tagama kiirgustöötajate dooside seire ning nende andmete esitamise doosiregistrisse;
- 12) kindlustama, et suure ohuga kiirgustegevuse korral oleks kiirgusohutuse asjus kvalifitseeritud kiirguseksperit rajatiste projekti eelnevalt läbi vaadanud ja uue kiirgusallika kasutusele võtmist tunnustanud;
- 13) muutma kiirgusallika pärast kasutamise lõpetamist ohutuks vastavalt loataotluses esitatud ohustamise kavale;
- 14) tõendama pädevate asutuste nõudmisel radioaktiivse aine või radioaktiivset ainet sisaldava kiirgusseadme omamise seaduslikkust;
- 15) suure ohuga kiirgustegevuse korral koostama avariikiirituse olukorra lahendamise plaani ning testimata seda vastavalt õigusaktidega kehtestatud nõuetele ja sagedusele;
- 16) täiustama kasutatavaid tehnoloogiaid, seadmeid ja töövõtteid;
- 17) välja töötama ja rakendama kiirgusohutuse kvaliteedisüsteemi.

Lisaks peab kiirgustegevusloa omaja kõrgaktiivse kiirgusallikaga seotud kiirgustegevuse korral:

1) tagama, et kiirgusallikaga on kaasas kirjalik teave, mis tõendab, et kiirgusallikas on identifitseeritud kordumatu numbriga. Teave hõlmab ülesvõtteid kiirgusallikast, kiirgusallika konteinerist, veopakendist ning vajaduse korral vahenditest ja seadmetest;

2) tagama, et kiirgusallika terviklikkuse kontrollimiseks ja hooldamiseks on loa andja määratud sagedusega tehtud nõuetekohased testid;

3) tagastama iga kasutusest kõrvaldatud kiirgusallika viivitamatult pärast selle kasutamise lõppu tootjale, andma üle teisele kiirgustegevusluba omavale isikule või radioaktiivsete jäätmete käitlejale;

4) eelistama kiirgusallika hankel tootjat, kes on nõus lisama müügilepingusse tingimuse kiirgusallika tootjale tagastamise kohta hiljemalt 15 aastat pärast kiirgusallika sissevedu, kui kiirgusallika aktiivsus kümme aastat pärast selle riiki sissevedu on suurem kui 10 MBq.

Lisaks peab kiirgustegevusloa omaja tuumakäitise seotud kiirgustegevuse korral:

1) tagama tuumaohutuse meetmete rakendamise ja asjaomaste nõuete järgimise;

2) tagama, et tuumakäitise töötajad ja alltöövõtjad järgivad tuumakäitises rakendatavat tuumaohutuskultuuri ja kiirgusohutuse kvaliteedisüsteemi oma tööülesannetest lähtudes;

3) hindama tuumaohutust tuumakäitises vähemalt sama sagedasti, kui see on sätestatud kiirgustegevusloa tingimustes

Radioaktiivsete jäätmete ja heitmete käitlemise põhinõuded kiirgustegevusloa omajale on järgmised:

(1) tagatakse kiirgustegevuse käigus tekkivate radioaktiivsete jäätmete ja heitmete ohutu käitlemise ning kindlustab, et:

1) radioaktiivseid jäätmepildid käideldakse viisil, mille prognoositav kahjulik mõju tulevastele põlvedele ei oleks suurem kui käesoleva seadusega või selle alusel antud õigusaktidega lubatud;

2) tekkivate radioaktiivsete jäätmete ja heitmete aktiivsus ja kogused oleksid võimalikult väikesed;

3) oleks arvesse võetud bioloogilisi, keemilisi ja muid ohte ning radioaktiivsete jäätmete tekkimise erinevate etappide ja nende käitlemise vastastikust mõju;

4) radioaktiivsete jäätmete üleandmine radioaktiivsete jäätmete käitluskohale ei toimuks hiljem kui viie aasta jooksul pärast nende tekkimist.

(2) Radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks antud kiirgustegevusloa omaja tagab, et radioaktiivsete jäätmete käitluskoha ohutus oleks tagatud kogu selle kasutamise jooksul.

Eraldi on kiirgusseadusega reguleeritud radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumkütuse sisse-, välja- ja läbivedu.

Radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumkütuse ühiskonventsiooni konventsiooniosaliste aruandes on sama punkti kajastatud osas B „Policies and Practices“, artiklis 3 „Reporting“, lk 6-7, samuti artiklis 20 „Regulatory Body“, lk 18-20 ning artiklis 21 „Responsibility of the Licence Holder“, lk 21-22.

Strateegilised dokumendid

2008.ndal aastal kinnitas Vabariigi Valitsus korraldusega Kiirgusohutuse riikliku arengukava ja selle rakendusplaani. Arengukava üldeesmärk on kiirgusohutuse tagamine. Arengukava üks

strateegilistest alleesmärkidest on vähendada radioaktiivsete jäätmete ja nende käitlemisega seotud ohte. Lahenduseks on pakutud, et tuleb alustada radioaktiivsete jäätmete käitlemise tegevuskava koostamist.

21. juulil 2015. aastal kinnitas keskkonnaminister oma käskkirjaga Radioaktiivsete jäätmete käitlemise tegevuskava, mille peamine eesmärk on tekkivate jäätmemahutude vähendamine, millega tagatakse, et käitlemisele ja ladustamisele läheks võimalikult väike kogus jäätmeid. Kui jäätmed siiski tekivad, tuleb need läbimõeldult käidelda ja ladustada. Tegevuskava on koostatud perioodiks 2015–2050.

Radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumakütuse ühiskonventsiooni konventsiooniosaliste aruandes on sama punkti kajastatud osas B „Policies and Practices“, artiklis 3 „Reporting“, lk 6-7.

Standardid ja juhendid

Kiirgusohutuse tagamisel, sealhulgas radioaktiivsete jäätmete käitlemisel kasutab riik kõiki asjakohaseid riiklikke ja rahvusvahelisi standardeid ja juhendeid. Arvestatakse nii IAEA ka EL materjale. Riiklikul regulaatoril – Keskkonnaametil, on seadusega sätestatud õigus ja kohustus koostada juhendeid kiirgusohutuse tagamiseks. Keskkonnaamet annab välja juhendmaterjale kiirgustegevusloa omaja nõustamiseks, et tagada seaduse nõuete täitmine hea praktika võtete, protseduuride ja muude meetmete rakendamisega.

Reguleeriv ja organisatsiooniline raamistik

Direktiivi alusel peab riik asutama pädeva reguleeriva asutuse kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise ohutuse valdkonnas, tagama selle toimimise ning tagama, et see asutus on funktsionaalselt eraldatud igast muust asutusest/organisatsioonist, kes tegelev tuumaenergia või radioaktiivsete ainete kasutamise või kasutamise edendamise, sh elektrienergia tootmise ja radioisotoopide rakendustega. Riik peab tagama, et riikliku raamistikuga nõutakse kõigilt osalistelt nende töötajate koolitamist ja väljaõpetamist, samuti uurimis- ja arendustööga tegelemist, et rahuldada kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise riikliku programmi vajadused, et saada, säilitada ja edasi arendada vajalikke eksperditeadmisi ja oskusi.

Vastavalt kiirgusseadusele korraldab kiirgusohutusalast tegevust oma pädevuse piires Keskkonnaministeerium Keskkonnainspektsiooni ja Keskkonnaameti kaudu. Kuna radioaktiivsete jäätmete käitlemise valdkond on Eesti jaoks äärmiselt oluline, samuti on vajalik läbipaistvuse saavutamine ja huvide konflikti ärahoidmine, sätestatakse alates 2016. aasta jaanuarist riiklikus õiguses (kiirgusseaduses) radioaktiivsete jäätmete vahe- ja lõppladustamise korraldajaks Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium. Kiirgusseaduse alusel teostab kiirgusohutuse riiklikku järelevalvet Keskkonnainspektsioon. Karistatav on nii loa nõuete rikkumine kui ka loata tegevus juhul kui luba oli vajalik.

Nii Kiirgusohutuse arengukava kui radioaktiivsete jäätmete käitlemise tegevuskava rõhutavad kompetentsete ekspertide olemasolu vajadust, kuid nendivad, et arvestades riigi väiksust ei ole võimalik oluliselt panustada teadus- ja arendustegevusele. Seda ka asjaolu tõttu, et enamus Eesti jäätmetest on ajaloolise päritoluga ning Eestis ei toimu ei tuumaalast tegevust, ega ka tööstuslike või meditsiiniliste isotoopide või kiirgusallikate tootmist.

Seadus sätestab, et kiirgustegevusloa omaja võib nimetada ametisse kiirgusohutuse spetsialisti, kes korraldab kiirgusohutusnõuete täitmist. Kui ametis on rohkem kui kümme kiirgustöötajat, on kiirgusohutuse spetsialisti nimetamine kohustuslik. Kiirgusohutuse spetsialisti nimetamine ei vabasta kiirgustegevusloa omajat vastutusest kiirgusohutuse tagamise eest. Kiirgusohutuse spetsialisti koolitamiseks on sätestatud eraldi nõuded.

Nii regulaator kui loa taotleja ja omaja võivad kasutada kvalifitseeritud kiirguseksperdi teenust. Teatud juhtudel, näiteks suure ohuga kiirgustegevuse korral enne tegevusele heakskiidu saamist, on kiirguseksperdi kaasamine kohustuslik. Nõuded kiirguseksperdile ja tema koolitamisel on eraldi kehtestatud.

Radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumakütuse ühiskonventsiooni konventsiooniosaliste aruandes on sama punkti kajastatud artiklis 19 „Legislative and Regulatory Framework“, lk 15-17 ning artiklis 20 „Regulatory Body“, lk 18-20 ning artiklis 22 „Human and Financial Resources“, lk 22-23..

Rahalised vahendid

Riik peab tagama, et riikliku raamistikuga nõutakse piisavate rahaliste vahendite olemasolu, eelkõige kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks, võttes vajalikul määral arvesse jäätmete tekitajate vastutust.

Riigieelarve seaduse kohaselt ja tulenevalt Kiirgusohutuse riiklikust arengukavast, tuleb iga 4 aasta tagant uuendada rakendusplaani, milles märgitakse kiirgusohutuse tagamiseks vajalikud vahendid, ühtlasi määratakse ka vastutajad. Sama finantsskeem on radioaktiivsete jäätmete tegevuskaval. Arengukava planeerib lühemaajalisi ressurside ja vastutajate määramist aastani 2018, kuid radioaktiivsete jäätmete käitlmise tegevuskava tegevused ja plaanid ulatuvad aastasse 2050.

Radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumakütuse ühiskonventsiooni konventsiooniosaliste aruandes on sama punkti kajastatud artiklis 22 „Human and Financial Resources“, lk 22-23.

Läbipaistvus

Direktiiv nõuab, et riik peab tagama vajalikul määral üldsuse teavitamise nende jäätmete käitlemisest ning peab kaasama üldsust (võttes arvesse julgeoleku ja ärisaladustena käsitletava teabe küsimusi).

Eestis kehtiva keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse kohaselt tuleb olulise keskkonnamõjuga tegevustele teha keskkonnamõju hindamine . Muuhulgas on selliseks tegevuseks tuumkütuse tootmine või rikastamine, kiiritatud tuumkütuse töötlemine või kasutatud tuumkütuse või radioaktiivsete jäätmete käitlemine ning kasutatud tuumkütuse või radioaktiivsete jäätmete ajutise või lõpphoiustuspaiiga ehitamine. Keskkonnamõju hindamise oluliseks osaks on avalikkuse kaasamine. Selleks korraldatakse avalikke arutelusid, avalikustatakse kõik seotud dokumendid jms.

Lisaks tuleb kiirgusseaduse alusel teatud tegevuste, mh radioaktiivsete jäätmetega seotud tegevuste korral viia läbi ka avatud menetlus. See tähendab, et muuhulgas tuleb

kiirgustegevusloa taotlus ja kiirgustegevusloa eelnõu avaldada üldsusele ja võimaldada esitada märkusi ning kommentaare. Kui neid arvesse ei võeta, tuleb seda ka põhjendada. Avaliku väljapaneku aeg ja koht tehakse teatavaks vähemalt kaks nädalat enne avaliku väljapaneku algust ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded, vähemalt ühes üleriigilise levikuga ajalehes ja Keskkonnaameti veebilehel.

Kokkuvõte

See aruanne esitati vastavalt direktiivi aruandluskohustusele. Direktiivi alusel ei kohaldata käesoleva direktiivi kasutatud tuumkütusega seotud sätete ülevõtmise ja rakendamise kohustust Eesti, Iirimaa, Küprose, Luksemburgi, Läti, Malta ja Taani suhtes seni kaua, kui nad ei otsusta viia ellu tuumkütusega seotud mis tahes tegevust, mistõttu esitati aruandes info Eesti riikliku raamistiku kohta, mis on loodud radioaktiivsete jäätmete vastutustundlikuks ja ohutuks käitlemiseks. Kuna aruandlus haakub ka ühendkonventsiooni aruandlusega, esitati ka viited konventsiooni 5.ndaks ülevaate koosolekuks esitatud riiklikule aruandele.

Kokkuvõtvalt võib järeldada, et Eesti on kõik direktiivi ülevõtmiseks vajalikud haldus- ja õigusnormid kehtestanud õigeaegselt ja tagatud on direktiiviga nõutud riikliku õigusliku, reguleeriva ja organisatsioonilise raamistiku.

Riik on oluliselt panustanud radioaktiivsete jäätmete valdkonna paremaks reguleerimiseks, lisaks direktiivi nõuetele on sätestatud ja sätestamisel mitmeid õigusnorme. Õigusraamistiku tugevuseks ongi kahtlemata selgelt jagatud vastutus kiirgusohutuse ja spetsiifilisemalt radioaktiivsete jäätmete valdkonnas. Nii näiteks on üldise ohutuse tagamise eest vastutajaks Keskkonnaministeerium, kes tagab ohutust regulaatori – Keskkonnaameti kaudu, kelle ülesanneteks on muuhulgas kiirgustegevuslubade menetlemine. Järelevalvet teostab eraldi asutus – Keskkonnainspeksioon. Muuhulgas täpsustatakse 2016. aastal jõustuvast seaduses konkreetne jäätmete ladustamise eest vastutaja, kelleks on Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium. Samuti on riik kinnitanud väga põhjaliku radioaktiivsete jäätmete käitlemise tegevuskava, mille koostamisega alustati juba mitu aastat enne direktiivi kehtestamist. Nii tegevuskavas kui ka riiklikus arengukavas on selgelt esitatud vastutajad ja ka vajalikud ressursid ning nende allikad.

Teadus- ja arendustegevus ei ole Eestis kõrgel tasemel. Samuti on koolitusvõimalused üsna tagasihoidlikud. Põhjaliku erialase hariduse saamiseks ja teadus- ning arendustegevuseks on vajalik kasutada teiste riikide abi. Samas arvestades Eesti riigi väiksust ning asjaolu, et töötavaid tuumarajatisi ei ole ja ei planeerita, siis on olukord rahuldav.

Väga hästi on tagatud radioaktiivsete jäätmete käitlemisega seonduva info avalikustamine ja avalikkuse kaasamine. Seaduslikult on sätestatud võimalus tavakodanikul saada infot olemasolevate tegevuste ja kavandatavate tegevuste kohta ning esitada ettepanekuid, mille arvestamata jätmisel on seda vaja eraldi põhjendada. Pea kogu võimalik info on avalikult kättesaadav nii Keskkonnaministeeriumi kui Keskkonnaameti kodulehel. Erandiks on kiirgustegevuslubade sisu, milles esitatakse radioaktiivsete jäätmete käitlemisekohtade asendiplaanid jm ohutusega seonduv info. Selle avalikustamine ei ole julgeoleku kaalutlustel otstarbekas.